

LECENIE (1) *sb n*

N sg lecenie(e).

Sł stp brak, Cn s.v. upadnięcie w innym znaczeniu, Linde brak.

Spadanie; tu: wypadanie (o włosach) [czego]:

Szereg: »lecenie albo padanie«: Defluunt capilli, Lecą włosy. Hinc Defluvium et Defluxus, Lecenie albo pądanie włos. Mqcz 132a.

Synonim: lezienie.

Cf **LECIEĆ**

BZ